

Dosarul nr.2ra-1992/16

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – V. Clima

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Alexandru Macar în interesele Ludmillei Tăutu în pricina civilă la acțiunea Ludmillei Tăutu împotriva lui Victor Munteanu privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 12 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

Ludmila Tăutu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Munteanu privind partajarea proprietății comune în devălmășie bani obținuți la nuntă în sumă de 33 000 euro, în următorul mod: 2/3 cotă parte sau de 22 000 euro Ludmillei Tăutu, 1/3 cotă parte sau de 11 000 euro lui Victor Munteanu (f.d. 3-4).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 27 martie 2010 a înregistrat căsătoria cu Victor Munteanu, iar la data de 25 octombrie 2013 la inițiativa sa căsătoria a fost desfăcută, totodată a fost partajată averea în devălmășie un teren pentru construcții cu suprafața de 0,06 ha, cu numărul cadastral 5301109.102 din or. Hîncești. În partaj nu a inclus suma de 33 000 euro obținuți la nuntă, fiindcă Victor Munteanu a asigurat-o că banii vor fi partajați benevol mai târziu, dar ulterior a refuzat să-i întoarcă cota parte din banii obținuți la nuntă, motiv pentru care și s-a adresat în instanță, solicitînd partajarea banilor obținuți la nuntă cu diferențierea cotelor părți reieșind din interesele copilului minor, care se află la întreținerea reclamantei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din data de 22 septembrie 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-a dispus partajarea proprietății comune în devălmășie a soților Tăutu Ludmila și Victor Munteanu compusă din 33 000 euro dobîndiți în timpul ceremoniei căsătoriei, prin atribuirea în proprietatea Ludmillei

Tăutu și a lui Victor Munteanu a câte ½ cotă parte din sumă, care constituie valoarea a câte 16 500 euro. S-a încasat de la Victor Munteanu în beneficiul Ludmillei Tăutu suma adjudecată în proprietate în mărime de 16 500 euro convertită în lei moldovenești conform ratei oficiale de schimb la data executării hotărârii și cheltuieli judiciare de plata a taxei de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 9 225,65 lei. S-a încasat de la Victor Munteanu în beneficiul statului taxa de stat suplimentară în mărime de 6 479,67 lei. În rest pretențiile Ludmillei Tăutu au fost respinse (f.d. 104).

În motivarea soluției sale instanța de fond a constatat, că suma indicată a fost dobândită în timpul celebrării căsătoriei și constituie proprietate comună a soților, fapt dovedit prin declarațiile reclamantei ce constituie probă în măsura în care inițial au fost susținute de către pârît, ulterior fiind negate de către acesta și prin stenograma înregistrării audio și video cercetate în original.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 19 octombrie 2015 Victor Munteanu a depus apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată (f.d. 112).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 12 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de către Victor Munteanu, s-a casat integral hotărârea primei instanțe, s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind nefondată (f.d. 178).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut drept eronată concluzia instanței de fond. Instanța a constatat, că probele administrate pe parcursul examinării cauzei nu demonstrează, că părțile au câștigat la nuntă suma de 33 000 euro, că după trei ani de căsnicie și desfacerea acesteia cu partajarea averii părțile mai aveau 33 000 euro.

Potrivit art. 123 alin 6 al CPC *„faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat”*. Victor Munteanu nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Atît martorul audiat în prima instanță cît și stenograma discuției dintre reclamantă și pârît nu demonstrează existența banilor în sumă de 33 000 euro.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Alexandru Macar în interesele Ludmillei Tăutu la data de 08 iunie 2016 a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău (f.d. 190-192). În motivarea recursului recurenta a indicat, instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat normele de drept material, aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

La data de 26 septembrie 2016 Victor Munteanu a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 208-212).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 aprilie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 28 aprilie 2016 (f.d. 187), confirmarea despre recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe cererea de recurs, depusă la 08 iunie 2016, se consideră a fi depusă în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către avocatul Alexandru Macar în interesele Ludmillei Tăutu este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au

dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Alexandru Macar în interesele Ludmillei Tăutu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Alexandru Macar în interesele Ludmillei Tăutu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Alexandru Macar în interesele Ludmillei Tăutu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 în pricina civilă la acțiunea Ludmillei Tăutu împotriva lui Victor Munteanu privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas